

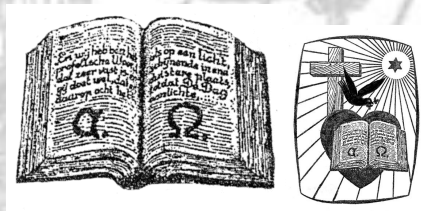
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Broeders en zusters, ik wil het met u het hebben over **drie soorten Christenen**.

Laten wij eerst enkele teksten lezen, en wel in: Jac. 4:2b-10. *“Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. (Of,) gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen. Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Of meent gij, dat het Schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloersheid?*

Maar Hij geeft dan ook des te grotere genade. Daarom heet het: God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden. Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt. Beseft uw ellende, treurt en weent; uw gelach moet veranderen in treurigheid, en uw vreugde in neerslachtigheid. Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen”

Jac. 5:7-11. *“Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld, totdat de vroege en late regen erop gevallen is. Oefent ook gij geduld, sterkt uw harten, want de komst des Heren is nabij. Broeders, zucht niet tegen elkander, opdat gij niet onder het oordeel valt; zie, de Rechter staat voor de deur. Broeders, neemt tot een voorbeeld van gelatenheid en geduld de profeten, die in de naam des Heren hebben gesproken. Zie, wij prijzen hen zalig, die volhard hebben; gij hebt van de volharding van Job gehoord en gij hebt uit het einde, dat de Here deed volgen, gezien, dat de Here rijk is aan barmhartigheid en ontferming”.*

1 Petr. 5:5-6. *“Evenzo gij, jongeren, onderwerpt u aan de oudsten. Omgordt u allen jegens elkander met nederigheid, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd”.*

Er is wel eens gezegd, dat in het evangelie van Johannes drie soorten Christenen beschreven worden. Eerst de Christenen uit Joh. 3:17-18. *“Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God”.*

Hier zien we de Christen, die ontdekt heeft, dat de Here Jezus zijn Behouder is, zijn Redder. Je zou eigenlijk van die Christen kunnen zeggen: hij is degene, die van het levende water van de Here Jezus gedronken heeft.

Dan lezen we in Joh. 4:14. *“maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven”.*

Tenslotte staat er ook nog een beeld van een Christen in Joh. 7:38-39a. *“Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden”.*

Drie typering van een Christen. Allemaal drinken zij, maar soms vinden mensen, als zij eenmaal gedronken hebben van dat Water van vergeving, van reiniging en van verlossing, het wel genoeg. Maar wie doorgaat met drinken, voor hem wordt dat Water tot een fontein staat, en voor wie nog meer drinkt, wordt dat Water tot een stroom.

Nu wil God ons een paar van die stromen laten zien. Als we denken aan het werk van de Heilige Geest, dan weten we allemaal van gaven en krachten.

Ik wil u graag een paar dingen voor ogen schilderen, die niet zo vaak genoemd worden, maar die de Heilige Geest uitwerkt, wanneer Hij volledig bezit van iemand neemt. Weet u wat opvallend is, als de Geest van God, de discipelen van de Here Jezus in bezit neemt?

Dan is het buitengewoon opvallend, dat zij moed krijgen. Er voor waren het bange mensen, die als het er op aan kwam, vluchten of de grendels voor de deur schoven. Maar als de Geest van God over hen komt, dan moet u maar eens lezen in de Handelingen, hoe vaak daar het woord “*vrijmoedigheid*” staat.

Dat was geen moed van henzelf, het was geen overmoed, maar het was moed die God gaf.

De Heilige Geest maakt van zwakke bange mensen, mensen die vol moed zijn, om het blijde evangelie uit te bazuinen. Dat is een stroom, die komt van God, dan gaat God uw mond in bezit nemen, uw hart in bezit nemen en dan stuurt God u er op uit. Dat is een stroom, die niet is te stuiten. Want God wil, dat dit evangelie in de wereld bekend wordt.

Ik wil u kort nog een andere stroom noemen, dat is de stroom die ik uithoudingsvermogen zou willen noemen, het volhouden. Want het eerste wat natuurlijk de boze wil, is, om die stroom van moed te stuiten. De boze heeft een ontzettende hekel aan moedige mensen. De boze wil ze tegenhouden.

Dan weet u wel, hoe de discipelen gaan; vol vrijmoedigheid, naar de hoeken van de straten; zelfs op het tempelplein verkondigen zij het blijde evangelie en hoe dan de boze alles doet om ze te intimideren, of gevangen te nemen, of te slaan.

We kennen Petrus allemaal, toen hij voor zichzelf moed probeerde te verzamelen in Gethsémané, maar wat bleef er van zijn moed over, toen de boze met al zijn geweld liet zien, wie hij was. Niets blijft er van de menselijke moed over. Dan komt diezelfde Petrus, die even te voren dat zwaard hanteert, zover dat hij zegt: “*Ik ken Hem niet*”.

Zover reikt onze moed, maar de moed die door de Heilige Geest gegeven wordt, is een moed, die weerspiegeld wordt, wanneer het gevaarlijk wordt. Dan houdt het niet op, dan is er een moed die onversaagd grote dingen met God waagt.

Ik wil U nog een andere stroom van levend water noemen. Een stroom van levend water is ook wanneer een mens ertoe komt om door God gedreven zichzelf te verloochenen. Dat is één van de moeilijkste dingen voor ons. Wij zijn van nature ten éne male niet bereid om onszelf te verloochenen; wij hebben ontzaglijk veel middelen om onszelf te handhaven.

Dat handhaven van onszelf kan alle mogelijke “*kledingstukken*” aantrekken. Dat kan net zo goed een vroom jasje zijn, als een nederig jasje, of als een heilig jasje. Maar God met Zijn Geest brengt de werkelijke, waarachtige zelfverloochening in een mens teweeg. Dat is mogelijk, omdat dat Gods wezen is.

God heeft in de Here Jezus Christus Zichzelf verloochend. De Here Jezus heeft al de heerlijkheid, welke Hij had bij de Vader, afgelegd. Stel u eens voor, dat wij als mens beschikken zouden over macht, dan zijn we in de meeste gevallen pas bereid afstand van die macht te doen, als we daartoe gedwongen worden.

De Here Jezus legde Zijn macht vrijwillig af. Hij zegt tot Zijn discipelen, dat Hij kan beschikken over legioenen engelen. Hij maakte daarvan echter geen gebruik. Toen Hij aan het kruis hing en men tot Hem zei: “*anderen kon Hij redden, laten we zien of Hij nu Zichzelf kan redden*”, toen heeft Hij van die macht geen gebruik gemaakt.

De zelfverloochening is een weg, die God van ieder van Zijn kinderen vraagt. Waar werd de Here Jezus tot onze grootste zegen? In de uiterste weg van het verloochenen van Zichzelf, toen de Graankorrel in de aarde viel en stierf. En denkt u, dat God voor u en mij een andere weg heeft?

Ik wil u nog een stroom van dat heerlijke leven noemen. Ik heb dat het Nieuw Testamentisch gebedsleven, genoemd. Er was eens een broeder die buitengewoon door God gebruikt werd.

Eens sprak hij met studenten in de theologie. Hij vroeg aan hen: *“hoe lang studeer je per dag?”* Toen zei één van hen; *“zes minstens maar maximaal acht uur per dag”*. Deze broeder antwoordde: *“dan heb je een groot hoofd”*.

Toen vroeg hij aan hem: *“hoeveel tijd besteed je aan het eten?”* Het antwoord was: *“zo gemiddeld een half uur per maaltijd. Als ik het praten er omheen erbij reken, ongeveer drie uur per dag”*. Toen zei hij; *“dan heb je een flinke maag”*.

De volgende vraag was: *“hoe lang ben je per dag met God in gesprek, hoeveel uur?”* Toen werd de student verlegen en zei, *“vraagt u mij dat niet”*. Tenslotte zei hij: *“hooguit tien minuten”*. De broeder zei, *“dan heb je een klein hart”*.

En God wil, dat we mensen worden met een groot hart. Het gaat er in wezen niet om dat u nu uw uiterste best moet gaan doen. God Zelf moet dat verlangen in u leggen, dan zult u ontdekken, dat tijd geen rol meer gaat spelen bij gebed. Dat u het heerlijk gaat vinden, om met God te verkeren.

Ik wil u nu wijzen op nog zo'n stroom van levend water; dat is heiligheid van Godswege. Heiligheid hebben we nodig. We zijn zo vreselijk druk met allerlei dingen, die ons in beslag nemen, elke dag weer opnieuw. God wil, dat we in afzondering komen met Hem, zodat Hij Zijn heiligheid in ons kan werken.

Ik noem u nog een stroom, dat is de volmacht van de Heilige Geest. Vandaag aan de dag zijn we meestal in het bidden tot God zo, dat wij zoekende en tastende zijn. We moeten eerlijk zijn, we zoeken en tasten om de wil van God te verstaan.

We mogen ons toch werkelijk afvragen, hoe het komt, dat wij de wil van God zo moeilijk verstaan. Wil God het Zijn kinderen niet geven? God wil ons zelfs Zijn volmacht geven. God wil ons de opdracht geven vanuit de hemel, waardoor de directe opdracht ook een vervulling inhoudt.

Nog een andere stroom van levend water is, dat God genezen wil, genezen naar geest, ziel en lichaam. Ten slotte wil God zo zijn, dat Hij, alles in ons kan zijn. Jezus alles in alles. Dat is de rijkste stroom die er is. Als u in uw hart verlangen hebt, om aan deze stroom deel te krijgen, dan is het goed om te kijken in het Woord van God, hoe God ons daartoe brengen wil.

Gods arm is niet verkort. God is nog steeds Dezelfde. Ik ben erg gezegend door het lezen van een verslag over wat God deed in India, waar Hij op een buitengewone wijze aan het werk is gegaan onder mensen, die zelfs niet eens konden lezen of schrijven. Geen mannen of vrouwen van naam, maar mensen die zich nederig wilden buigen voor God.

God greep en gebruikte hen en dat kan God ook met ons doen. Maar er moet iets gebeuren. We moeten eerst eerlijk worden ten opzichte van God door te zeggen en te belijden tegenover de Heer, de situatie waarin we verkeren.

We zijn ontzaglijk blij met de dingen die we hebben, die willen we niet wegcijferen. We zijn blij met iedere ziel, die de Here Jezus vindt. We zijn blij met het Woord dat hier geopend wordt, maar als u de Bijbel leest, is er dan een verlangen in uw hart naar meer? God kan dat meerdere geven.

Maar om dat meerdere te kunnen geven, moet God met u en met mij in gesprek kunnen komen en God moet mogen zeggen, niet de mens, maar God moet mogen zeggen, waar het aan schort. Wat er bij u en mij veranderen moet. Als wij beginnen te ontkennen, dat er iets veranderd zal moeten worden, dan sluiten we voor Hem de weg af.

Ik wil proberen een paar van die veranderingen (scheidingen) te laten zien, zoals ze gebeurden in het leven van Abraham. In Abrahams leven heeft God een paar keer een scheiding aangebracht. Abraham moest op die scheiding ingaan, hij moest die scheiding accepteren en er dankbaar voor zijn.

Als God een scheiding aanbrengt, dan kan een mens daar niets aan veranderen, dat is Gods werk. God moet beslissen. Op dat punt wist Paulus niet, wat hij wensen zou. Hij wilde, o zo graag bij de Here Jezus zijn, maar hij wist ook, dat het voor sommigen beter was, dat hij op aarde bleef.

En de beslissing liet hij aan God over. God brengt in een mensenleven scheiding aan, en de eerste scheiding, die God aanbracht in het leven van Abraham, lezen we in Hand. 7, het getuigenis van Stefanus.

Daar zegt Stefanus tegen de Hogepriester en andere schriftgeleerden: vers 2-4. *“En hij zeide: Gij, mannen broeders en vaders, hoort toe. De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran ging wonen, en Hij zeide tot hem: Verlaat uw land en uw bloedverwanten en kom herwaarts naar het land, dat Ik u wijzen zal. Toen vertrok hij uit het land der Chaldeeën en vestigde zich in Haran. En nadat zijn vader gestorven was, bracht Hij hem vandaar over naar dit land, waar gij nu woont”.*

God ging in het leven van Abraham een scheiding aanbrengen. Hij riep hem, toen hij in Ur der Chaldeeën was, en daar waren afgoden. Het was van die afgoden, dat Abraham weg moest.

Nu wil ik u een paar van die afgoden noemen in onze tijd en u aangeven waar God bij ons een streep wil trekken. Een van die afgoden van onze tijd is het occultisme, kracht zoeken daar, waar God ons verboden heeft om kracht te zoeken.

Een van de dingen die God een Christen op het hart bindt is, dat hij wanneer de Heilige Geest in hem aan het werk is, altijd die Geest daarvoor eren moet. Een van de ergste dingen, die een mens, die de Here Jezus kent, is dat hij daden van de Heilige Geest toeschrijft aan andere geesten.

Wanneer hij, om met het Oude Testament te spreken, vreemd vuur op het altaar brengt, wanneer in het Heilige der Heiligen een ander dan God geëerd zou worden. Weet u nog, dat in het Heilige een keer brood werd binnengebracht, waarin zuurdesem zat? Dat kon niet!

In een opwekking in Indonesië gebeurde het een keer, dat een eenvoudig team in een gemeenschap het evangelie bracht en God zegende dat evangelie en velen kwamen tot de Heer. Wat het team niet wist, was dat een zondag ervoor de plaatselijke predikant gezegd had, vanaf de kansel, dat het niet zo erg zou zijn, als een Christen zich bezig hield met horoscopen en sterrenbeelden.

Toen daar een dienst van verootmoediging was en vele mensen zich verootmoedigden, sloot die predikant zich af voor die verootmoediging en wilde deze schuld niet belijden. Aan het eind toen het team wilde vertrekken na enige dagen, ging de predikant naar voren en wilde de mensen van het team de hand schudden, maar op het zelfde moment stierf deze man.

God duldt niet dat de Heilige Geest in verbinding wordt gebracht met de geest van de afgrond.

In het Nieuwe Testament kennen we een ander even schrikwekkend voorbeeld. Het verhaal van Ananias en Saffira. Als het werk van de Heilige Geest een verbinding zou krijgen aan onze zelfzucht, daar zet God Zijn streep.

Hoe zat dat nu bij Ananias en Saffira? Zij hadden gezien hoe anderen totaal alles gaven. Waardoor gaven ze het? Waardoor konden ze alles geven?

Niet omdat zij zelf zo geweldig waren, maar omdat die stroom van genade in het werkte, die alles opgaf, die alles verloochende om Jezus wil. En wat gaf God er voor in de plaats? Heerlijke dingen, geestelijke zegeningen.

Toen dachten zij, dat kunnen wij ook. Zij gingen het nadoen, vanuit eigen zelfzuchtige motieven, wat normaal het werk van de Heilige Geest had moeten zijn. Daarom konden ze niet langer in leven blijven. Daarom is de waarschuwing voor het occultisme zo ernstig.

Hoe zullen wij mensen weerstand kunnen bieden aan de boze krachten van satan, als God niet Zelf ons daartoe bekwaamt. We kunnen niets uit onszelf. Tegenover de krachten van satan zijn we uitgepraat, maar Jezus gelukkig niet. Omdat die krachten geen invloed op ons mogen uitoefenen, wil God dat er eerst een scheiding komt, dat wij weggaan van deze afgoden.

Er is nog een andere afgod, die we vandaag zo hoog in het vaandel hebben en dat is de psychologie. Wat een mens van de ziel weet. Met de psychologie proberen wij de problemen van vandaag te lijf te gaan. Denkt u werkelijk, dat dit Gods weg is? God heeft heel andere wegen.

God wil een mens brengen tot het uiterste nulpunt van zichzelf, opdat hij roepen zal en schreeuwen om genade, en dan zal God er op ingaan.

Nog een andere afgod die wij kennen, is wat wij zelf denken te kunnen. Wij denken vaak zo, dat er in ons toch wel een greintje goed is, dat er toch nog wel iets is, waarmee we God kunnen behagen. Het humanisme van deze dagen heeft ook onder Christenen zijn slachtoffers gemaakt. We hebben dan zo de redenering, maar zo slecht als die en die ben ik toch nog niet.

Een andere afgod is de materie, het geld. Hoe gemakkelijk zijn wij lange tijd van ons leven bezig om geld te verzamelen. In het boekje, waarin Watchman Nee zijn eigen leven beschrijft, vertelt hij, hoe hij eerst door God gebruikt wordt en dan op een bepaald moment, heeft hij geen geld meer.

Dan weet hij niet goed, hoe hij verder moet en dan denkt hij; ik ga in zaken, want mijn broer is ook in zaken. Hij gaat met zaken geld verdienen. Hij kan dat zeer goed en de tijd die hij aan die zaak gaat besteden, wordt steeds meer en de tijd om het evangelie te verkondigen steeds minder, dan moet God hem als het ware opnieuw in de kraag grijpen.

God moet hem weer los maken van die zaak. Hoe gemakkelijk kan er in ons leven iets komen van dat soort zorgen en hoe gemakkelijk kan dat niet tot een afgod worden. God zegt: Ik wil een scheiding trekken, want Ik wil met je in gesprek komen en daarom moet je eerst daar vandaan, trek daar weg!

Op een bepaald moment houdt Abraham op met wegtrekken van de afgoden. Hij komt in Haran, vlak voordat hij bij de Eufraat is, en aan de oever van de Eufraat stopt hij. Dan blijft Abraham een flink aantal jaren in Haran wonen, een lange tijd, en hij wacht tot zijn vader sterft.

God moet de scheiding maken, Abraham kon het niet. Soms zijn familiebanden, bindingen die God in de weg staan en God zegt: Trek weg uit je familie, laat je familie geen belemmering voor je zijn om Mij voluit te dienen. Houdt er maar helemaal geen rekening mee, Abraham dat je vader al zo oud is.

Abraham houdt er wel rekening mee. En wat doet God dan? Dan neemt God, Abrahams vader weg, dan komt de scheiding.

Daarna gaat hij weer verder, want God zegt: Abraham je moet stoppen met dat oude leven. Ja, dat oude leven van ons speelt ons vaak parten, de gewoonten, waarin we verzeild geraakt zijn. Soms zijn we helemaal niet bereid God toe te laten om nieuwe dingen te doen, we vinden het wel goed, we zijn nu toch in Haran, weg bij de afgoden.

Maar God zegt: Trek er weg! Als Abraham dat niet gedaan had, dan was hij nooit in het beloofde land gekomen. Daarom zegt God nu: U moet stoppen met die gewoonten, laat uw familie geen belemmering zijn. Als we de familiebanden boven de geestelijke familieband stellen, is dat een belemmering, dan kan God niet verder.

Daarom moest God in het leven van Abraham nog verder gaan. U kent de geschiedenis van Lot. Lot mocht eerst nog mee, maar dan zegt God, Abraham, jou heb Ik uitgekozen, en Lot moet zijn eigen weg gaan. Elke keer opnieuw maakte God in het leven van Abraham een scheiding. Geeft u God in uw leven de kans om scheidingen te voltrekken?

Nog een heel bijzondere scheiding in het leven van Abraham vindt u in Gen. 12. Toen was Abraham al in het land Kanaän, hij had daar al een altaar gebouwd, de Heer was hem verschenen en dan staat er in vers 9: *“Daarna trok Abram steeds verder, naar het Zuiderland”*.

Abraham, die midden in het land thuis hoorde, trok naar de grens. Wij zijn soms ook van die mensen, die het wel voldoende vinden, aan de grens te wonen. Een beetje van het water, geen stroom. Abraham gaat dan naar Egypte. Dan zegt hij tegen zijn vrouw: Zeg maar, dat je mijn zuster bent. Het was niet helemaal gelogen, het was nog waar ook.

Abraham voorziet in zijn eigen noden door eigen inspanning, eigen slimheid. Dat kan niet. Nee, Abraham hoort niet in Egypte thuis. God zorgt dat Abraham gedwongen wordt weg te gaan uit Egypte. Hij moet terug, of hij wil of niet, want God brengt de scheiding aan.

Als we werkelijk het verlangen in ons hart hebben, om aan die stromen van levend water deel te hebben, dan zal God in uw leven scheidingen aanbrengen, zelfs ondanks uzelf. Dat is geweldig. Want een ding wist God.

God wist, dat in Abraham een verlangen had om Hem te volgen en te dienen en dat verlangen gaat God als het ware bewaren, Hij gaat dat verlangen stimuleren, opbouwen. Het komt er op aan of je die scheiding van God in je leven accepteert. Of je daar op in wilt gaan.

Als God zegt, daar zet Ik een streep, doen wij dat dan ook? Het was Abrahams grootste zegen, dat hij het accepteerde als God een scheiding aanbracht. U moet niet denken, dat dit voor hem gemakkelijk was, dikwijls heel moeilijk.

Weet u, wat wij mensen vaak doen? We zijn constant bezig een beeld van onszelf te vormen. We denken vaak, hoe zien andere mensen mij, hoe reageren ze? Is dat niet zo? Je kijkt als het ware in een spiegel, Ontzettend veel gedachten in ons hoofd zijn daar mee bezig, hoe we overkomen bij andere mensen, want dat is namelijk een natuurlijke drang.

We willen zo ontzettend graag een bepaald beeld van onszelf weergeven in deze wereld, maar daar wil God een steen door gooien, die spiegel moet stuk. Dat wordt heel prachtig uitgebeeld bij het maken van het koperen wasvat.

Dat was gemaakt van spiegels van de vrouwen. Je kijkt niet voor niets in een spiegel, je wilt zien hoe je overkomt. Ons innerlijk wordt ontzaggelijk gestreeld, als een ander iets positiefs over ons zegt.

Als God u dingen gaat aanwijzen, waar het fout zit, dan vinden we het soms, o zo moeilijk, om dit dan toe te geven; pas waar God die steen door onze spiegel gooit, en waar we werkelijk onszelf willen verloochenen, daar kan God verder met ons komen.

Zo moest Abraham telkens afscheid nemen, en dat geldt ook voor ons. Afscheid nemen van de beelden die we van onszelf hebben gemaakt. Alleen daar, waar iemand genegen is om afstand te doen, kan God Zichzelf weerspiegelen. Zo moest Abraham weg uit Egypte, zijn eigen inspanning deugde niet.

Dan komt de vierde afscheiding, en wel van Lot. Hij neemt niet zo zeer afscheid van Lot, maar van zijn recht. Hij zegt tegen Lot, kies jij maar, welke kant jij opgaat, dan ga ik de andere kant uit. En Lot kiest de vruchtbare vlakte van de Jordaan.

Ook nadat Abraham de koningen had verslagen en Lot en de andere bevrijd had, dan zeggen de koningen van Sodom en Gomorra, neem alles maar, geef ons de mensen. Doch Abraham wil niets van hen aannemen. Daar heeft Abraham een ontmoeting met Melchizedek, koning van Salem.

Er komt nog een zeer moeilijke scheiding in het leven van Abraham, de scheiding van Ismaël. Er was een belofte van een nakomeling, doch die bleef uit en Sara en Abraham wilde God een beetje helpen en de slavin van Sara, gaf “de beloofde zoon”.

